

колко крачки единъ отъ други. Като гледахме, колко пжтъ имаме още, а върхътъ се и не вижда, почнахме да се отчайваме и дори нѣкой отъ насъ каза да останемъ тукъ, на това мѣсто, и да чакаме докато се върне водача ни. Тъкмо въ това време чуваме гръмъ. Това бѣ знакъ, че Георги е вече на върха. Той казваше, че ще стреля, щомъ стигне на върха. Наново добихме сили и продължихме. Само следъ десетина минути гледаме висока дървена пирамида стърчи на най-високото мѣсто. Това е Елъ-тепе. Нѣмаше съмнение, че всички, макаръ и пълзишката, но ще стигнемъ до него. Напрегнахме последни сили, и следъ двадесетина минути, ние вече седѣхме до пирамидата.

Ние сме вече на самия връхъ Елъ-тепе, на 2861 м. височина. Ние сме на най-високия връхъ на Пиринъ. Гледате наоколо — всичко е по-низко. Картината отъ тукъ е омайна. Но нѣмате време за дълго любоване. Силенъ и студенъ вѣтръ не ни оставя да се радваме на хубавата картина. Всички търсимъ заветъ и се гушимъ между камънацитѣ. Тамъ отпочиваме, и всѣки разправя за хубоститѣ на нашата земя. Вѣтрътъ продължаваше да духа съ още по-голяма сила. Увити съ горнитѣ си дрехи, ние се изправихме до пирамидата и гледаме. До самитѣ насъ грамадна прѣспа снѣгъ, и подъ нея страшна пропастъ — това е *Казана*. Наоколо ни се редятъ вѣнци отъ ридове съ стърчащи надъ тѣхъ високи и остри пирамидални върхове. Отъ тукъ ясно се виждатъ всички по-важни пирински върхове: Тодоринъ връхъ, Безбогъ, Муратовъ връхъ, Синаница, Мангъръ-тепе, Моминъ-дворъ, Конарево и много други. За наше щастие, Елъ-тепе бѣше съвършено ясенъ — иначе всичкия ни трудъ би отишълъ напраздно. Върхътъ на буритѣ, върхътъ на вѣчнитѣ стихии бѣше сега безоблаченъ, чистъ и ни